

Solidaritat

S O C

FEBRER 1.973

LA VAGA DELS MESTRES

Ha estranyat a molta gent la facilitat amb que s'ha organitzat una vaga de mestres d'E.G.B. i amb quin èxit !

Cal conèixer els intrínquils del problema:

Al Presupost General del Govern es varen destinar (sembla ser que per error) pocs milers de millions pel Ministeri d'Educació i Ciència. En Villar Palasí demana al seu col·lega Luque Monreal, d'Hisenda, un augment que -amb justificacions tècniques li és negat. Aleshores en Villar veu la possibilitat, fent un repartiment descriminatori contra els mestres d'E.G.B. (els més nombrosos)-, de provocar un descontent general que es fàcil traduir en protesta massiva arreu de l'Estat espanyol. I, utilitzant el SEM (Servicio Español del Magisterio), comença a fomentar les accions de descontent.

Ah ! Però aleshores hi entra un altre factor. El falangismo -que encara és fort a l'Inspecció d'E.G.B.- aprofita l'ocasió per prendre la paella pel mànec i ampliar l'organització del descontent: Villar i Luque són de l'OPUS, és una bona ocasió per atacar ! Vagues a Madrid, Barcelona, Pamplona, Almeria.....

Resultat: El Govern ha d'augmentar ràpidament els incentius pels mestres d'E.G.B., si no la cosa pot complicar-se massa.

CONCLUSIONS:

1ª - Els diferents grups del Règim estan a mata-degolla en vistas a l'usencia que en Franco deixá. Es evident que ens cal provocar l'agreu-

- 2 -

jament de les contradiccions i lluites entre Falange-Opus, aprofitant qualsevol moment i ocasió. El resultat sempre serà beneficis per nosaltres.

2ª - L'instrument emprat tant per En Villar com per Falange no és el "cauce legal"; és la vaga general, i davant d'aquests arguments el Govern ha de cedir.

Pels que encara no ho veien prou clar, ara ja poden veure-ho. Inclús els homes del Règim han d'abandonar els "cauces legals".

Anem doncs tots a possibilitar la VAGA GENERAL:

- a) Augment de la sensibilització.
- b) Increment de la capacitat organitzativa.
- c) Coordinació unitària de l'acció.

LA LLUITA OBRERA EN ALGUNES EMPRESES DEL BAIX LLOBREGAT

LA SEDA DE BARCELONA I TERLENKA (Prat de Llobregat)

El dia 8 de gener propassat a la seu del sindicat local del Prat, es dugueren a terme assemblees per cadascun dels torns (són tres) de les empreses SEDA i TERLENKA amb la finalitat d'establir les bases reivindicatives per presentar per part dels treballadors, a la reunió del Conveni que estava pendent d'aprovació. Això responia al fet que els patrons d'aquestes empreses volien fer la maniobra, ja que així ho tenien planejat, de concedir una gratificació de 2.700 pessetes en concepte de tota millora.

Les bases establertes pels treballadors foren:

- 2.000 ptes d'augment, igual per a totes les categories
- Setmana de 42 hores, equiparada a la del personal mensual
- Durada del Conveni: 1 any
- Reconeixement del dret d'assemblea.

En una d'aquestes assemblees, féu acte de presència un advocat de la CNS al qual fou demanada informació sobre la situació laboral al Baix Llobregat (a Pegaso i a Vigo), digué per tota resposta que "no sabia que passés res anormal". Fou expulsat de l'assemblea.

TORNILLERIA MATA

Per pressionar de cara a les deliberacions del Conveni Col·lectiu i a les reivindicacions sobre les bases establertes pels treballadors de

Tornilleria Mata, es produïren parades i baix rendiment de treball els dies 14, 16 i 18 de desembre de l'any passat.

Aquestes accions, motivaren que l'empresa acomiadés 30 treballadors; s'ha pogut comprovar que aquets acomiadaments foren decidits en una reunió que tingueren diversos empresaris de la comarca amb la idea de "fer un escarment, no solament als treballadors de Tornilleria Mata sinó a tots el del Baix Llobregat".

El dia 16 fou detingut CLAUDIO PEREZ PRIETO per la seva activitat sindical en defensa dels interessos dels seus companys, encara que l'excusa oficial fos la d'haver participat en una reunió no autoritzada.

SOÇ s'ha dirigit al Director General de l'OIT en protesta per aquesta detenció.

El dia 19, l'empresa acomiadà 131 treballador per haver participat a les parades de treball. Presentaren demanda contra l'empresa per acomiadament injustificat, se celebra el judici a Magistratura el 15 de gener. Cal remarcar que la vista del judici només afectava els 131 treballadors i que la dels altres 30 quedava pendent.

C O R B E R O S A

L'empresa CORBERO, SA és situada a Esplugas de Llobregat (Barcelona) i és dedica a la fabricació d'aparells electrodomèstics: frigorífics, cuines, i escalfadors; la seva xarxa comercial s'estén per totes les capitals principals de l'Estat espanyol, en les quals té delegacions.

Els darrers 15 anys CORBERO, S.A. ha experimentat un desenvolupament

important, ja que d'una plantilla inicial de 200 treballadors a passat a uns 1.700 a l'actualitat, entre ells hi ha un nombre elevat de treballadors ferenins.

L'estructura econòmica de l'empresa és de tipus familiar i ha aconseguit el seu desenrotllament per mitjà de l'autofinançament; les relacions laborals són del caire paternalista i es porten amb un autoritarisme marcat i condicionades per favoritismes, repressions i l'anul·lació de tota iniciativa social i personal. Les retribucions salarials han quedat desfasades en els últims anys, respecte a la productivitat i a l'increment del cost de la vida.

La situació conflictiva existent avui a CORBERO S.A. té el seu origen en el fet que els treballadors preparaven el seu Conveni Col·lectiu - abans que no comencessin les deliberacions oficials. Es reuniren al local de la CNS d'Esplugas, elaboraren unes bases reivindicatives. L'empresa per mitjà dels seus lacais intentà destruir-les. Cal remarcar que des d'aquesta assemblea, la CNS no ha autoritzat cap reunió als seus locals i que els treballadors s'han hagut de reunir en assemblees fetes al carrer ja que tampoc no els era permès de fer-les als locals de l'empresa.

Comencen les deliberacions del Conveni i l'empresa no accepta la proposta obrera, la contraproposta de l'empresa difereix enormement de les bases dels treballadors. Molestats per la posició de l'empresa, els treballadors decidiren no fer hores extres i treballar a baix rendiment. Els dies 20, 21 i 22 de novembre es féu un pausa de treball d'una hora diària. Aquests dies i també després, l'empresa amenaça, per escrit al tauler d'anuncis, "que prendria mesures disciplinàries".

El dia 22 (tercer de parada de treball) són cridats a declarar uns quant obrers de cada secció i preguntats sobre "quina era el motiu de les pauses"... És evident que amb aquest interrogatori estaven fent la llista dels possibles represaliats.

Al llarg de les deliberacions, la pressió dels treballadors feta mitjançant assemblees al carrer i el baix rendiment continuat, aconseguí que les ofertes de l'empresa augmentessin de forma progressiva. En l'aspecte econòmic, les quantitats anuals que l'empresa va oferir, foren de 17.000, 26.000, fins 30.000 ptes. d'augment lineal.

Cal fer resaltar, també, que l'actuació del Jurat d'Empresa no ha reflectit en cap moment la voluntat expressada a les assemblees del carrer, ja que rebaixava pel seu compte les bases reivindicatives obreres. Els treballadors el van desautoritzar i van demanar repetidament la seva dimissió, així com la dels Enllaços sindicals i els invitaren a afegir-se a l'assemblea.

En quedar desautoritzat el Jurat d'Empresa, la direcció es veié obligada a efectuar dues votacions successives per determinar si el personal acceptava o no les condicions que proposava. Amb dues votacions resultaren negatives. A la segona votació, en no haver-se complert unes condicions pactades per dur-la a terme, el personal exigeix que sigui anul·lada i es cremen en ple carrer, davant el personal i la força pública, les paperetes. Aquest fet s'esdeveniren el 15 de desembre. L'endemà es repeteix de nou la votació. A conseqüència del resultat negatiu, es comunica a la Delegació de Treball la voluntat del personal d'anar a "Norma de Obligado Cumplimiento". Tots els càrrecs sindical, llevat d'un que és president de la Unión de Trabajadores del Sindicato Local, presenten la dimissió.

Durant aquest temps, els treballadors han manifestat, dintre i fora

de la fàbrica, llur disconformitat davant maniobres, comentaris i coaccions portades a terme pels caps, pels encarregats, pels confidents i els adictes de l'empresa.

Preocupada per aquesta situació, l'empresa convoca a l'Ex-jurat en una reunió i li exposa la seva preocupació pel que significa anar a laude i sollicita, per una altra reunió, que es plantegin els problemes que han quedat pendents. El Jurat dimitit manifesta una vagada més la seva manca de representativitat i demana que a la reunió assisteixin també, representants dels treballadors elegits llibrement per cada una de les seccions, cosa que és acceptada per l'empresa. Els treballadors accepten també aquest diàleg amb l'empresa en assemblea i preparen unes bases reivindicatives mínimes.

Té lloc aquesta reunió i l'empresa quasi es nega a escoltar el plantejament dels treballadors, però tenen opció de manifestar obertament, el descontent davant el tracte disciplinari en les relacions de personal.

A continuació l'empresa per mitjà dels seus "lacais" fa una maniobra per intentar que sigui revocada la decisió de l'assemblea d'anar a la "Norma de Obligado Cumplimiento"; convoca una assemblea amb tot el personal adicte: caps, encarregats, mensuals i esquirols. En aquesta assemblea, la maniobra de l'empresa fou neutralitzada per l'assistència massiva de tots als altres treballadors.

La situació conflictiva actual ha estat originada pels fets següents: va ser imposada una sanció a una treballadora pel fet d'haver-li trobat, al seu lloc de treball, una ampolla de beguda alcohòlica, això tractant-se d'uns dies en què la majoria dels treballadors, incloent-hi els encarregats,

celebren les festes nadalengues amb pastes i begudes.

L'encarregat responsable d'aquesta sanció també begué, i a més anà oferint la beguda a tots els altres treballadors.

Aquesta sanció provoca la indignació general, som a 4 de gener, l'endenà es produeix una parada general del treball de dues hores. Com a conseqüència d'aquestes parades, el dia 8 a la tarda, foren cridats a l'Oficina de Personal 6 treballadors, els quals rebieren la carta d'acomiadament; alhora foren oberts expedients d'acomiadament a 3 enllaços sindicals i a un vocal del Jurat d'Empresa i quedaren des d'aquell moment suspesos de treball i sou. A cap d'ells, se'ls permet de tornar als llocs de treball i se'ls adverteix que si s'observava la seva presència pels volts de la fàbrica, es cridaria la força pública.

A la sortida del treball fou realitzada una assemblea en la qual s'acordà no tornar a entrar al treball fins que no fossin readmesos els companys sancionats.

L'endenà (9 gener) tot el personal de l'empresa es concentra a les portes i només entren una 200 individus: caps, encarregats i alguns treballadors que ja eren destacats per llur manca de companyerisme i de consciència obrera. A les 9 h., féu acte de presència la "força pública" i invità els congregats a dissoldre's sense formar grups i sense alterar l'ordre. Un inspector de treball anà a la fàbrica per intentar d'arribar a un acord; l'empresa, encara que acceptà d'estudiar alguns punts de les reivindicacions, es va tancar pel que feia a la readmissió dels sancionats i per tant no es va arribar a cap acord. A mig matí, els treballadors iniciaren un llarg recorregut, en manifestació pacífica, per les zones industrials d'Esplugues, Cornellà i Sant Joan Despí; aquesta manifestació fou

disolta per la Guardia Civil a la barriada de les Planes, amb violència física sense haver donat motius per fer-ho així, i es tornaren a reunir, els treballadors pels voltants de la fàbrica pacíficament.

En allargar-se la situació per tercer dia i havent minvat el nombre dels treballadors que continuava a la fàbrica, l'empresa decidí desallotjar els centres de treball. Però els treballadors han estat tots els dies als voltants de la fàbrica tot el temps de la jornada laboral, celebrant assemblees per discutir les situacions que s'anaven creant. La força pública no ha deixat de mantenir una vigilància constant, ha dissolt en diverses ocasions els grups, malgrat que mantingues-sin una postura pacífica.

El dia de l'Acte de Conciliació Sindical per l'acomiadament del 6 treballadors, l'empresa no comparegué. Els treballadors, en assemblea, -acorden adreçar un escrit a la direcció que sollicita, en nom dels càrrecs sindicals dimittits, celebrar una reunió d'aquest càrrecs i un grup de representants dels treballadors, elegits per seccions, amb la direcció, es té la intenció d'admetre una sanció de suspensió de treball i sou per uns dies i la recuperació de la producció perduda a canvi de la readmissió de tot el personal.

L'empresa solament admet el diàleg amb el Jurat dimittit.

L'Assemblea de treballadors, en la seva disposició per trobar una solució, accepta de ser representada pel Jurat.

El 17 de gener, se celebra una reunió i l'empresa no accedeix a la readmissió dels acomiadats, fa algunes concessions secundàries i comunica que s'enviaran cartes certificades perquè el dia 22 tot el personal, lle-

vat dels acomiadats, s'incorporin al treball.

Aquesta decisió de l'empresa fou comunicada en una assemblea que la "força pública" va autoritzar amb una durada màxima de 10 minuts.

Amb el conflicte de CORBERO, S.A. s'ha manifestat la solidaritat obrera; les aportacions econòmiques rebudes són les següents:

Anònim.....	4.000	ptes.
Barri Ciutat Satèlite.....	1.955	"
Personal de fàbrica.....	2.765	"
Benavent.....	3.970	"
Personal de fàbrica.....	44.436	"
Perruqueria.....	580	"
Elect. y Fontan. de Barna....	5.074	"
3 anònims.....	1.300	"
Centre Cultural.....	3.500	"
Anònim.....	500	"
Personal de fàbrica.....	825	"
Festa de Cornellà.....	5.000	"
Treballadors d'APER.....	4.670	"
Anònim.....	15.000	"

Juntament amb altres aportacions, suman un total de 110.000 ptes.

Posteriorment a sigut signat el Conveni Colectiu.

CONFLICTE A LA CIUTAT SANITARIA "FRANCISCO FRANCO" DE BARCELONA

Mitjançant la premsa s'ens ha assabentat del conflicte succeït a la Ciudad Sanitaria "Francisco Franco" i en les altres institucions sanitàries de Barcelona.

Es evident que s'ha fet una pas endavant en l'organització del personal sanitari. L'adopció de formes de lluita col·lectiva com són les assemblees, aturs amb sentades, ocupacions amb confrontació valenta (les infermeres amb bisturis) amb les forces de l'"ordre" ens demostra que els treballadors estem en la bona via per assolir els nostres objectius.

L'organització dels obrers van fent taca d'oli, cada dia són més els que s'afegeixen a la lluita comuna,

Com més amplien aquesta base organitzada i coordinem els esforços, més aviat podrem fer que el poder obrer pugui plantejar la sortida del carreró en que la dictadura franco-capitalista ens ha portat.

Cal destacar que no solament es plantejen reivindicacions laborals, sinó també objectius de transformacions radical de l'estructura i l'assistència sanitària al país.

CONVENI DE BANCA

Amb ambient de "tragicomèdia" s'ha firmat el Conveni de Banca. Les millores obtingudes només beneficien els treballadors amb quatre triennis d'antiguitat.

Un 14 %, més augment de triennis, plus d'assistència i de productivitat, per al primer any, i un 12 %, mes triennis, per al segon, situen l'augment en 38.000 ptes. anuals al primer any i 30.000 al segon, per al oficial de 1ª amb 4 triennis o 12 anys d'antiguitat.

Els verticalistes, membres de la Comissió Negociadora del Conveni, han anat a Madrid a representar un SHOW. Els esquemes del Conveni havien estat discutits anteriorment entre LAMO ESPINOSA (Falange Conservadora-"Fuerza Nueva"), TERRES (Popular) i GARCIA ESCOLA (Banesto).

La comèdia fou portada a terme més temps del programat. Baldellou, president del Sindicat, encara es permeté de fer qualque lamentació en el sentit que els treballadors no feien res per defensar el Conveni. D'aquesta manera, és clar, ell podia justificar l'esporgada d'aquells que el molestaven o poden posar en perill el seu "tall".

El repartiment lineal ha estat sacrificat en nom de l'interès de les empreses. Porcentatge que beneficia més les categories altes i potencia així, la PAU LABORAL. Molts apoderats que cal promocionar i no volen responsabilitats perquè no hi ha diners que compensin els maldecaps, diners que s'han de treure dels administratius, dels ordenances i dels oficials de 2^a., encara que tots mengin igual, cal crear "estímul".

El que sí s'ha demostrat és que l'anàlisi que férem, al nostre butlletí anterior, sobre el Conveni de Banca i la situació laboral general, ha

resultat bastant ajustat. L'esquema del Conveni de Banca és dins la política laboral general. Cal analitzar i concretar l'acció en funció del resultat d'aquesta anàlisi. **HA! ACCIÓ PER ACCIÓ. ELS RESULTATS DEMOSTREN QUE SÓN GAIRE OPTIMISTES.**

Amb data 5 de gener SOC ha enviat al Director General de l'OIT la següent lletra:

Distiguido Señor!

Debemos participarle, para su consideración por el Comité de Libertad Sindical del Consejo de Administración, que el pasado día 16 de diciembre fué detenido por la policia CLAUDIO PEREZ, representante de los trabajadores de Tornilleria Kata de la vecina localidad de Cornellá.

El motivo real de la detención, es la actividad sindical desplegada por dicho compañero, en defensa del programa de reivindicaciones preparado por los trabajadores de dicha empresa ante el Convenio Colectivo.

Si bien la solidaridad de los metalúrgicos de Cornellá CLAUDIO PEREZ ha sido puesto en libertad rápidamente, nos dirigimos a Vd. con el ruego de que por el Consejo de Administración se dirija a las autoridades gubernamentales advirtiéndoles que el recurso a la policia para impedir o dificultar una huelga o un movimiento de reivindicación laboral de los trabajadores, constituye una violación grave de los derechos sindicales de los trabajadores.

Asímismo, solicitamos de VD., se interese por la situación legal del mencionado Señor PEREZ, por cuanto nos tememos que la autoridad gubernativa, en su linea de servicio a la clase patronal y de atemorizar a los obreros que luchan en defensa de sus derechos, ponga en funcionamiento la máquina represiva del TOP contra dicho representante obrero.

També s'an dirigit protestes al Comité de Llibertat Sindical de l'OIT per:

- el deallotjament, per part de la Guardia Civil, dels treballadors de NEWPOL a Mollet.
- la detenció, a Cornellà, i possible Consell de Guerra, contra JESUS GARRIDO SANTIAGO (Siemens) i JUAN SANCHEZ MORA (Soler y Almirall).

JEF HOUTHUYS, ELEGIT PRESIDENT DE L'O.E. DE LA C.M.T.

A la reunió del Comitè de l'O.E. de la CMT celebrada els dies 16 i 17 de novembre de 1972, fou elegit, per aclamació de tots els membres, JEF HOUTHUYS com a president de l'organització; substitueix a AUGUSTO COOL, que ha exercit el càrrec des-de la fundació d'aquesta entitat fins ara.

No podem fer altra cosa que manifestar la nostra alegria per aquesta designació, ja que tots els que coneixem HOUTHUYS saben quin és el seu lliurament i el seu coratge inescotables per la defensa i la promoció de la classe obrera. Aixó no significa que el president sortint, COOL, no tinguis també aquestes virtuts.

Tant a l'un com a l'altre volen manifestar el nostre testimoni i la nostra felicitació més cordial!

HOUTHUYS, per la seva elecció tan recent i perquè estem convençuts que continuarà, en el seu nou lloc de responsabilitat, en la línia de servei que fins ara ha desenrotllat com a militant sindicalista.

COOL, pel treball realitzat, que ens consten els grans esforços i sacrificis que ha relitzat per ajudar al desenvolupament d'institucions que permetin la promoció del nón del treball.

H O U T H U Y S C O O L ENHORABONA
